

РЕШЕНИЕ

№ 415

гр. Пазарджик, 30.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, I ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на осми ноември през две хиляди двадесет и трета година
в следния състав:

Председател: Минка П. Трънджиева

Членове: Венцислав Ст. Маратилев
Димитър П. Бозаджиев

при участието на секретаря Петя Кр. Борисова
като разгледа докладваното от Димитър П. Бозаджиев Въззивно гражданско
дело № 20235200500506 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.435, ал.2 и сл. ГПК.

Същото е образувано по жалба с вх.№1043/22.06.2023г. от адв.Л. С., в
качеството му на пълномощник на Т. Г. Б. и М. Т. Б. посочени в жалбата, че
са ипотекарни длъжници, а втората и трето лице по изпълнителното дело
№20148840401043, против действия на ЧСИ М.А. възбрана и насрочен опис
на недвижим имот, находящ се в сграда с идентификатор 551555.207.1.17, на
адрес: гр.Пазарджик, ул.“Генерал Гурко“ №161, ет.4, ап.17, като
собственическите права в него са както следва- 1/бид.ч. за Г. Д. и 5/бид.ч. за
Т. Г. Б..

Твърди се, че със съобщение изх.№5817 от 13.06.2023г. на ЧСИ №884
М.А. е насрочен опис на недвижимия имот предмет на изпълнението, като
преди това възбраната е наложена към момент в който жалбоподателката М.
Б. е била владеец на имота по смисъла на чл.435, ал.4 от ГПК и това ѝ
придава качеството трето лице по смисъла на посочената разпоредба.

Приема се, че посочените изпълнителни действия на ЧСИ по делото са
незаконосъобразни, поради обстоятелството, че се считат същите за насочени
срещу несеквестрируемо имущество на ипотекарния длъжник, впоследствие
трето лице- единствен жилищен имот с идентификатор 55155.207.1.17, на
адрес: гр.Пазарджик, ул.“Генерал Гурко“ №161, ет.4, ап.17, по смисъла на
чл.435, ал.2, т.2, във вр. с чл.444, т.7 от ГПК на жалбоподателката М. Б., на

която тя е адресно регистрирана по постоянен адрес и по отношение на който не е налице хипотезата и предпоставките на последното предложение на т.7 от чл.444 от ГПК, във вр. с чл.39, ал.2 от ЗС.

Сочи се, че по отношение на посочения жилищен имот, жалбоподателката Б. и към настоящия момент притежава ограничено право вещно право на пожизнено ползване.

Искането е да се постанови съдебен акт, с който се отменят като незаконосъобразни и неправилни действията на ЧСИ по възбраната и описа на недвижимия жилищен имот.

Постъпило е становище с вх.№1043/21.08.2023г. от длъжникът по изпълнителното дело- Г. В. Д..

В него е изложено, че жалбата е подадена от лице с правен интерес и съдържа минималните необходими реквизити за външна редовност на същата.

Сочи се, че преди да се разгледа по същество жалбата е необходимо, ЧСИ М.А. да изпълни посочени в това становище законоустановените задължения.

Посочва се правна и фактическа обстановка, която се приема, че ако бъде игнорирана ще представлява нарушение на материалния и процесуалния закон във връзка с което се счита, че подадената жалба следва да се разгледа след произнасяне на компетентния съд по посочения в това становище принципиален въпрос.

Правят се искания в насока, ЧСИ да изпълни законовите си задължения и да окомплектова и прати по компетентност на СРС, ГО, 54св., книгата намирайки се в нейното деловодство по ИД 20148840401043. Поради изричните уведомления за възражения по поканата за доброволно изпълнение от страна на длъжника към ЧСИ М.А. и липса на активни действия от същия във връзка с отправеното възражение с оглед правната и фактическа сигурност, ЧСИ да се произнесе с изричен съдебен акт за спиране на ИД.

Да се остави без движение подадената жалба и производството по нея се спре до постановяване а влязъл в сила съдебен акт по преюдициалния въпрос от компетентния съд.

Постъпили са и мотиви от ЧСИ- М.А., обективирани в Становище №969/13.07.2023г. В тях се застъпва становище в насока недопустимост на жалбата, алтернативно на неоснователност на същата.

В съдебно заседание, жалбоподателите М. Б. и Т. Б., редовно призовани не се явяват. За същите се явява пълномощникът им адв.Л. С.. От страна на последният се правят уточнения, че предмет на производството са действията на ЧСИ по насочване изпълнението срещу обективния секвестрируем имот, осъществени чрез възбрана и опис на същия. Искането му е да отменят тези действия, като незаконосъобразни, ведно с последствията по отношение на съответните описи и възбрана на имота. Подробни съображения в тази насока

се излагат в представени писмени бележки.

Ответникът Г. В. Д., редовно призован не се явява.

Ответникът „Банка ДСК“ АД, редовно призован, не изпраща представител.

Пазарджишкият окръжен съд, като прецени събраните по делото доказателства по свое убеждение и съобразно чл.12 от ГПК, във връзка с наведените в жалбата пороци на обжалваното действие, възражението от страна на вискателя и мотивите на съдебния изпълнител, намира за установено следното:

Изпълнително дело №1181/2011г. по описа на ЧСИ Д.М. с рег.№821 по описа на КЧСИ е образувано по повод на подадена молба от вискателя „Банка ДСК“ ЕАД против Г. В. Д. с приложен към нея изпълнителен лист от 225.05.2011г. по ч.гр.д.№10780/2011г. по описа на РС- София.

От подадената молба се установява, че вискателят е овластил съдебния изпълнител с правомощията по чл.18 от ЗЧСИ. В тази насока до длъжникът е изпратена покана за доброволно изпълнение, надлежно връчена на 16.11.2011г.

Видно от приложения по изпълнителното дело Нотариален акт за учредяване на договорна ипотека №66, том VIII, рег.№10770, нот.дело №1177/2007г. се установява, че на 03.10.2007г. между „Банка ДСК“ ЕАД от една страна като ипотекарен кредитор и от друга Г. В. Д.- кредитополучател и Т. Г.а Б.- Д.а, лично и като пълномощник на М. Т. Б. и Т. Г. Б.- собственици на ипотекирания имот се установява, че за обезпечаването на ипотечен кредит от 35000лв., последните трима учредяват в полза на банката ипотека върху следния свой недвижим имот, а именно: Самостоятелен обект от пет етажен жилищен блок, находящ се в гр.Пазарджик, бул.“Турко“ №16, кв.279, по плана на града, съставляващ апартамент, разположен на четвърти етаж със застроена площ от 100,74кв.м., състоящ се от три стаи, дневна, кухня, баня, клозет, дрешник, антре и три лоджи, с посочени съседи, ведно с избено помещение №3, с площ от 13,75кв.м. с посочени съседи, както и 3,24% идеални части от общите части на сградата и правото на строеж.

С Разпореждане от 14.12.2011г.- л.45 ЧСИ е наложил възбрана върху самостоятелен обект в сграда с идентификатор 55155.503.207.1.17, собственост на ипотекарните длъжници: Т. Г.а Б.- Д.а, М. Т. Б. и Т. Г. Б., като е разпоредено да се уведомят същите след вписването.

В хода на изпълнителното дело по повод на подадена молба от адв.Л. С., в качеството му на пълномощник на М. Т. Б. с приложена към нея обезпечителна заповед от 26.09.2013г. е поискано спиране на изпълнителното дело. В тази връзка с Разпореждане на съдебния изпълнител- л.107 от 03.10.2013г. изпълнителното дело е спряно.

Видно от Постановление от 20.05.2013г.- л.114- III том, във връзка с подадена молба от вискателя с вх.№5869/16.05.2014г., ЧСИ е прекратил

производството по изп.дело №856/2011г. пред ЧСИ Д.М. и е изпратила делото за продължаване на изпълнителните действия на ЧСИ М.А. с рег.№884 по регистъра на КЧСИ, с район на действие- ОС- Пазарджик.

Видно от Постановление от 30.05.2014г.- л.2- том I, на основание чл.426 от ГПК, ЧСИ М.А. е образувало изпълнително производство по изп.дело №20148840401043, със страни: „Банка ДСК“ ЕАД и длъжник Г. В. Д. за сумата от 34361,44лв.- главница, сумата от 8780,96лв.- лихва за периода от 09.08.2010г.- 15.02.2011г., съгласно Извлечение от счетоводна сметка по Договор за кредит от 01.07.2007г. и законна лихва от 16.02.2011г. до изплащане на вземането, както и сумата от 863лв.- държавна такса и 700лв.- юрисконсултско възнаграждение. Разпоредено е да се изпрати Уведомление до НАП по чл.191, ал.3 от ДОПК, съобщения за нов номер на делото до длъжника Г. В. Д., вискателя „Банка ДСК“ ЕАД и ЧСИ Добромира Митрова. Посочено е в постановлението, че делото е спряно въз основа на обезпечителна заповед от 26.09.2013г. издадена от ОС- Пазарджик, да не се извършват изпълнителни действия.

Видно от Молба с вх.№3569/15.04.2022г.- л.41- том I подадена от страна вискателят „Банка ДСК“ ЕАД се установява, че предвид на влязло в сила Определение №260574/06.12.2021г. по гр.д.№486/2013г. на ОС- Пазарджик, която е приложена с молбата е поискано да се възобнови изпълнителното производство. Поискано е да се насочи изпълнението срещу ипотекирания недвижим имот в полза на „Банка ДСК“ ЕАД, като се насрочи опис и публична продан за: 2/бид.ч. от Самостоятелен обект от пет етажен жилищен блок, находящ се в гр.Пазарджик, бул.“Турко“ №126, кв.279 по плана на града, съставляващ апартамент №17, разположен на четвърти етаж, със застроена площ от 100,74кв.м., състоящ се от три стаи, дневна, кухня, баня, клозет, дрешник, антре и три лоджи.

Видно от Разпореждане- л.58, том I на ЧСИ №618/20.04.2022г., издадено във връзка с последно цитираната молба са възобновени изпълнителните действия по изпълнително дело №20148840401043. Разпоредено е да се направи справка в БНБ, КАТ, НАП, НОИ, както и да се насрочи опис и публична продан на следния недвижим имот, а именно: 2/бид.ч. от Самостоятелен обект от пет етажен жилищен блок, находящ се в гр.Пазарджик, бул.“Турко“ №126, кв.279 по плана на града, съставляващ апартамент №17, разположен на четвърти етаж, със застроена площ от 100,74кв.м., състоящ се от три стаи, дневна, кухня, баня, клозет, дрешник, антре и три лоджи.

До длъжникът Г. В. Д. е изпратено Уведомление- л.48, съгласно което последния е уведомен, че му е наложен заповед, както и му е наложена възбрана.

До солидарните длъжници Т. Г. Б. и М. Т. Б. са изпратени до първия- Съобщение с изх.№4664/10.05.2023г., а до втория Съобщение с изх. №4666/10.05.2023г., с която същите са уведомени, че е наложена възбрана на

недвижими имоти, тяхна собственост. Съответно са уведомени, че предстои насрочване на опис на тези имоти.

Видно от Уведомление с изх.№5816/13.06.2023г.- л.627, том II, до М. Т. Б. и Уведомление с изх.№5817/13.06.2023г.- л.628, том II до Т. Г. Б. се установява, че съдебния изпълнител ги уведомява, че в качеството им на ипотекарни длъжници и с разпореждане на ЧСИ е насрочен опис на 13.07.2023г. от 13.00ч. на следните имоти, ипотекирани в полза на „Банка ДСК“ АД, както следва: Самостоятелен обект в сграда с идентификатор 55155.503.207.1.17, находящ се в гр.Пазарджик, който се намира на етаж 4, в сграда с идентификатор 55155.503.207.1, предназначение: жилищна сградас-многофамилна. Сградата е разположена в поземлен имот с идентификатор 55155.503.207, предназначение на самостоятелния обект: жилище, апартамент, брой нива на обекта: 1, посочена в документа площ: 100,74кв.м. Прилежащи части: избено помещение №3, с площ 13.75кв.м. и 3,24“% ид.части от общите части на сградата и от правото на строеж.

От Решение №110 от 21.03.2018г., постановено по гр.д.№486/2013г. по описа на ОС- Пазарджик по иска на М. Т. Б., против ответниците „Банка ДСК“ ЕАД- гр.София, Г. В. Д., участващ в процеса на лично основание и като правопреемник на наследодателката си Т. Г.а Б. и Т. Г. Б. е обявен за нищожен поради липса на съгласие по отношение на 4/бид.ч. от ипотекирания имот, договора за ипотека, сключен с Нотариален акт №66/03.10.2007г., том VIII, рег.№10770, н.д.№1177/2007г. на Нотариус В.Г., с район на действие- района на Пазарджишкият окръжен съд.

Видно от Решение №141/12.07.2018, постановено по в.гр.д.№274/2018г. по описа на АС- Пловдив е потвърдено Решение №110/21.03.2018г., постановено по гр.д.№486/2013г. по описа на ОС- Пазарджик, с което по предявения иск от М. Т. Б. против „Банка ДСК“ ЕАД- гр.София Г. В. Д., участващ в процеса на лично основание и като правопреемник на починалата в хода на производството Т. Г.а Б. и Т. Г. Б. е обявен за нищожен поради липса на съгласие, договор за ипотека, сключен с Нотариален акт №66/03.10.2007г., том VII, рег.№10770, н.д.№1177/2007г. на Нотариус В.Г., рег.№071, с район на действие- РС- Пазарджик, по отношение на 4/бид.ч. от ипотекирания имот.

Видно от Декларация- л.33 от 07.11.2023г. подадена от М. Т. Б. подадена по повод претенциите ѝ пред ЧСИ М.А. за несеквестрируемост на единственото ѝ жилище, находящо се в гр.Пазарджик, бул.“Генерал Гурко“ №16, ет.4 , ап.17 се установява, че същата декларира, че към момента е вдовица и семейството ѝ е едночленно, състои се единствено от нея. Не притежава нито в страната, нито извън нея друг жилищен или какъвто и да е застроен имот освен този с идентификатор 55155.503.207.1.

Приложени са по делото приходни квитанции- 3 броя за плащане на данъци и такси. Съответно фактура за плащане към ВиК.

Видно от Служебна бележка с изх.№1883/13.11.2013г. за периода

30.11.2010г. до 12.11.2013г., за партията на името на М. Т. Б. с абонаментен номер 111000817 се установяват плащания, като в тази връзка са и приложените Справка за разсрочени плащания, както и отчетен документ.

След подаване на жалба с вх.№22.06.2023г. е извършен опис на процесния възбранен имот, видно от Протокол за опис и оценка на недвижим имот от 13.07.2023г.- л.724-726.

От заключението на оценъчната експертиза изготвена от вещото лице Б.Г.- л.759-763 се установява, че предмет на оценката е 1/бид.ч. от Самостоятелен обект в сграда с идентификатор 55155.503.207.1.17, област Пазарджик, община Пазарджик, ул.“Генерал Гурко“ №16, ет.4, ап.17, с площ от 100,74кв.м., ведно с избено помещение №3, с площ 13,75кв.м. и 3,24%ид.ч. от общите части на сградата и от правото на строеж.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл.436, ал.1 от ГПК, като същата е допустима. В този аспект настоящата инстанция не приема възраженията в насока на недопустимост на подадената жалба.

Съгласно разпоредбата на чл.435, ал.2, т.2 ГПК, длъжникът, респективно третото лице може да обжалва насочването на изпълнението върху имущество, което смята за несеквестрируемо.

В случая и двамата жалбоподатели към датата на налагане на възбраната през 2011г. са солидарни длъжници, като все още няма постановено съдебно решение за унищожаемостта на договорната ипотека. Моментът, към който се преценява несеквестрируемостта е датата на налагане на възбраната.

Съгласно разпоредбата на чл.435, ал.4 от ГПК трето лице може да обжалва действията на съдебния изпълнител когато изпълнението е насочено върху вещи, които в деня на възбраната се намират във владение на това трето лице, т.е. процесуална предпоставка за допустимост на жалбата на третото лице е възбранения имот да се е намирал в него владение към деня на налагане на възбраната.

В случая по делото не се оспорва от страните конкретно, че М. Б. не е била във владение на процесния имот към датата на налагане на възбраната, предвид на което по отношение на нея е приложима цитираната по-горе разпоредба.

Последната заедно с другия жалбоподател Т. Б. обжалват действия на съдебния изпълнител насочени в насока несеквестрируемост на имуществото. Ето защо не може да се приемат възражения в насока, че реално се обжалват отделни действия изразени във възбрана и опис на съдебния изпълнител, които действия не би следвало да подлежат на съдебен контрол, ако в случая доводите не са в насока несеквестрируемост. Предвид на това няма основания да се приемат възраженията за недопустимост на подадената жалба и в

последница от това същата да се остави без разглеждане и се прекрати производството по делото.

Относно основателността на подадената жалба, то следва да се приеме, че тя не следва да се уважава на база установените по делото доказателства.

Няма основание да се сподели твърдението на Б., като няма доводи за Т. Б. в жалбата, че изпълнителните действия са насочени към несеквестрируемо имущество на ипотекарния длъжник, а впоследствие и трето лице, на който Б. е адресно регистрирана по постоянен адрес и по отношение на която е налице хипотезата и предпоставките на чл.444, последното предложение на т.7 от ГПК във вр. с чл.39, ал.2 от ЗС. Последната разпоредба визира в състава си, че изпълнението не може да бъде насочено върху жилището на длъжника, ако той и никой от членовете на семейството му, с които живее заедно, нямат друго жилище, независимо от това, дали длъжникът живее в него; ако жилището надхвърля жилищните нужди на длъжника и членовете на семейството му, определени с наредба на Министерския съвет, надвишаващата част от него се продава, ако са налице условията по чл.39, ал.2 от Закона за собствеността.

Доказателства за осъществяване на която и да е хипотеза не са налице.

Факт е, че първоначалното налагане на възбрана е върху целия имот. Не е спорно обаче, че предмета на описа е единствено и само върху 1/6ид.ч. от същия. Няма основание да се игнорира безспорното обстоятелство изведено от приложените съдебни решения касаещи обявяването за нищожен на договора на ипотека цитирани по-горе.

Реално съобразявайки се с тези постановени съдебни актове, изпълнението на практика от страна на съдебния изпълнител се насочва единствено върху 1/6ид.ч., тъй като по отношение на 4/6ид.ч. които са били собственост на М. Б. и понастоящем на Т. Б. вече не се обезпечава вземането с ипотека. Останалите 5/6ид.ч. за които се навеждат доводи в писмената защита, че са собственост на Т. Б. на практика не са предмет на изпълнителните действия въпреки, че в жалбата не се отрича, а напротив заявява се, че е ипотекарен длъжник.

Не може да се игнорира в конкретният казус разпоредбата на чл.500, ал.2 от ГПК, съгласно която, когато изпълнението бъде насочено върху съсобствен имот на някои от съсобствениците, имотът се описва изцяло, но се продава само идеалната част на длъжника.

Без правно значение за настоящата инстанция се явяват и наведените доводи, че Мария Б. е прехвърлила през 2022г. своите идеални части на Т. Б. от процесния имот, като си е запазила право на ползване върху него. От една страна не се установява този нотариален акт да е приложен по делото като доказателство, но дори е да е представен той не би могъл да промени изводите, че не е налице основание за приемане на несеквестрируемост на база

твърдяното от страна на жалбоподателите. Нещо повече, не се отрича от М. Б., че имотът не е нейна собственост, т.е. тя не е ипотекарен длъжник и за нея позоваването на несеквестируемостта обективизирана в чл.444, т.7 от ГПК на практика отпада.

Предвид на гореизложеното, подадената жалба като неоснователна следва да се остави без уважение, тъй като на база същото не могат да се споделят като основателни възраженията изложени във въззивната жалба, респективно в представените писмени бележки.

В последица от това следва да се потвърдят изпълнителните действия на ЧСИ М.А. изразени в насочване на изпълнението върху несеквестируемо имущество.

Водим от гореизложеното, Пазарджишкият окръжен съд,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изпълнителни действия, предприети от ЧСИ- М.А., с район на действие- ОС- Пазарджик изразени в насочване на изпълнението върху несеквестируемо имущество по изп.дело №20148840401043 по описа на ЧСИ М.А. върху Самостоятелен обект в сграда с идентификатор 55155.503.207.1.17, на адрес: гр.Пазарджик, област Пазарджик, община Пазарджик, ул.“Генерал Гурко“ №16, ет.4, ап.17, с площ от 100,74кв.м., ведно с избено помещение №3, с площ 13,75кв.м. и 3,24%ид.ч. от общите части на сградата и от правото на строеж.

Решението не подлежи на обжалване, на основание чл.437, ал.4 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____